

اخبار
افتتاحیه «سینماحقیقت ۱۹» با رنگ ایران و روز مادر
 پخش سینماکاری ملت
آیین افتتاحیه نوزدهمین جشنواره «سینماحقیقت» ساعت ۱۵ امروز در پردیس ملت برگزار می‌شود. به گزارش برنا؛ آیین افتتاحیه نوزدهمین جشنواره «سینماحقیقت» که یک روز پیش از میلاد بانو فاطمه زهرا (س) و روز زن و مادر برگزار می‌شود، فضایی خاص دارد. امین قدمی کارگردان سینمای مستند مجری این مراسم است، مستند «نمایش زن» ساخته ماریا ملاوی در پایان این مراسم روی پرده می‌رود. نوزدهمین جشنواره بین المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» از امروز تا ۲۵ آذر ماه در پردیس ملت و موزه سینما ادامه دارد. مراسم افتتاحیه بخش مجموعه عکس مستند «از قاب تا روایت مستند» امروز پنجشنبه ۲۰ آذرماه در خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود.
نمایشگاهی برای روز زن و مادر
 نمایشگاه
فرهنگستان هنر به مناسبت ولادت حضرت فاطمه(س)، روز زن و بزرگداشت مقام مادر، نمایشگاه تجسمی «در قاب بهشت» را برگزار می‌کند. به گزارش ایسنا، این نمایشگاه که با پیش از ۱۰۰۰ اثر دریاقتی در موضوعاتی چون زن به عنوان مهد حیات و پناهگاه امن، حافظ فرهنگ و روایتگر حکمت، محور عاطفه و پیوند، تجلی ایثار و مجاهدت، معمار شخصیت و هویت‌ساز، کنشگر و فرهیخته اجتماعی جزو بزرگترین نمایشگاه‌های موضوعی سال محسوب می‌شود، در دو بخش «حضور استادان» و «ورقات هنرمندان» آثار هنرمندان مختلف را به نمایش خواهد گذاشت. در بخش استادان بیش از ۵۰ اثر از پیشگامان نقاشی و هنرمندانی چون منصور قن‌دیز، محسن وزیری‌مقدم، مسعود عربشاهی، احمد اسفندیاری، مصطفی گودرزی، عبدالحمید قدیریان، امیراحمد فلسفی، طاهر شیخ‌الحکمایی، هادی ضیاءالدینی، جلیل رسولی، حمید شانس، جعفر نجیبی، غلامعلی طاهری و.... به نمایش درمی‌آید. همچنین در بخش رقابت هنرمندان بیش از ۲۰۰ اثر از میان آثار دریاقتی در قالب‌هایی چون نقاشی، عکاسی، خوشنویسی و حجم بر دیوارهای گالری خیال به نمایش عمومی درمی‌آید. نمایشگاه «در قاب بهشت» پنج‌شنبه، ۲۰ آذر ۱۴۰۴، از ساعت ۱۶ در گالری خیال موسسه صیای فرهنگستان هنر به نشانی خیابان طالقانی، خیابان شهید برادران مظفر، شمارهٔ ۱۲۵، مؤسسهٔ فرهنگی‌هنری صبا افتتاح می‌شود و از ۲۲ تا ۳ دآذر ۱۴۰۴ برای بازدید عموم برپاست. این نمایشگاه با همکاری موزه هنرهای معاصر تهران، موسسه توسعه هنرهای تجسمی معاصر، بنیاد شهید و امور ایثارگران، موزه شهدا، موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس و حوزه هنری برگزار می‌شود.

مجریانی که روزگاری «شاخص» بودند حالا جای خود را به چهره‌هایی داده‌اند که برای وایرال شدن، مرزهای حرفه‌ای را کنار می‌زنند. پرونده جدید خبرآنلاین نشان می‌دهد سقوط استانداردهای اجرا در صداوسیما تصادفی نیست؛ نتیجه حذف آموزش، رابطه‌محوری و ورود نسل تازه‌ای است که پیش از یاد گرفتن «اجرا»، دنبال «شهرت فوری» است.

در حالی که در گذشته، مجری‌ها با رعایت سلیقه و رعایت حریم خصوصی مخاطبان، به‌طور حرفه‌ای و با رعایت اصول اخلاقی و حرفه‌ای، وظایف خود را انجام می‌دادند، امروز، برخی مجری‌ها به‌گونه‌ای رفتار می‌کنند که به‌جای ایجاد حس مثبت، حس ناامنی و ناخوشایندی در مخاطبان ایجاد می‌کنند.

ریحانه اسکندری: در ماه‌های اخیر، رفتار و کیفیت اجرای مجریان صداوسیما به یکی از بحث‌برانگیزترین موضوعات رسانه‌ای کشور تبدیل شده؛ مسئله‌ای که نه فقط به «چند خطای فردی» محدود است و نه صرفاً محصول تغییرات سلیقه‌ای مخاطبان. خبرآنلاین طی یک پرونده تحلیلی، در چند گفت‌وگو با چهار چهره باسابقه، علی درستکار، نیما کریمی، هرمز شجاعی‌مهر و پدram کریمی کوشیده است به پرسش اصلی پاسخ دهد: چرا اجرای تلویزیونی در ایران از استانداردهای حرفه‌ای، مرجعیت فرهنگی و کیفیت سابق فاصله گرفته است؟

هر یک از این گفت‌وگوها از زاویه‌ای متفاوت تصویری دقیق از وضعیت امروز ارائه می‌دهد؛ از تغییر هنجارها و ارزش‌های اجتماعی گرفته تا حذف مسیرهای آموزشی، غلبه فضای مجازی بر رفتار مجری‌ها، رواج انتخاب‌های سلیقه‌ای و رابطه‌محور، نهایتاً فروریختن مسیر سخت‌گیرانه‌ای که روزگاری تنها راه ورود به آنتن بود.

این پرونده نشان می‌دهد که بحران اجرای تلویزیون، نه یک اتفاق گذرا، بلکه نتیجه مجموعه‌ای از تغییرات ساختاری، مدیریتی و فرهنگی است؛ تغییراتی که به‌گفته این چهار مجری باسابقه، اگر اصلاح نشوند، فاصله تلویزیون با مخاطب هر روز بیشتر خواهد شد.

کیفیت اجرا از شرایط قبل فاصله گرفته است؟

هر یک از این گفت‌وگوها از زاویه‌ای متفاوت تصویری دقیق از وضعیت امروز ارائه می‌دهد؛ از تغییر هنجارها و ارزش‌های اجتماعی گرفته تا حذف مسیرهای آموزشی، غلبه فضای مجازی بر رفتار مجری‌ها، رواج انتخاب‌های سلیقه‌ای و رابطه‌محور، ازبین رفتن شخصیت حرفه‌ای مجریان، عجله برای شهرت و نهایتاً فروریختن مسیر سخت‌گیرانه‌ای که روزگاری تنها راه ورود به آنتن بود.

این پرونده نشان می‌دهد که بحران اجرای تلویزیون، نه یک اتفاق گذرا، بلکه نتیجه مجموعه‌ای از تغییرات ساختاری، مدیریتی و فرهنگی است؛ تغییراتی که به‌گفته این چهار مجری باسابقه، اگر اصلاح نشوند، فاصله تلویزیون با مخاطب هر روز بیشتر خواهد شد.

استانداردهایی که تغییر کرده‌اند و جامعه‌ای که تغییر می‌کند
درستکار در همان ابتدای گفت‌وگو تأکید کرد که مسئله فقط «رفتار عجیب مجری‌ها» نیست، بلکه موضوع اصلی به این بازمی‌گردد که چه کسی هنجار و ارزش را تعریف می‌کند. او با اشاره به این نکته گفت: «اصل ماجرا این است که استانداردها، ارزش‌ها و هنجارهای جامعه را چه کسی می‌سازد؟ مردم، چون با پذیرش یا رد یک رفتار، آن را تبدیل به هنجار یا ارزش می‌کنند».

او معتقد است تغییر نسل‌ها نقشی اساسی در این وضعیت دارد: «چه بخواهیم چه نخواهیم زمان می‌گذرد و نسل‌ها تغییر می‌کنند؛ ارزش‌ها و حتی ضدارزش‌ها نو نمی‌شوند».

این عبارت یکی از کلیدی‌ترین نکاتی بود که درستکار مطرح کرد؛ یعنی استانداردها ثابت نمی‌مانند و طبیعی است که امروز مرزهای رفتاری مجری‌ها نسبت به دهه ۶۰ و ۷۰ تغییر کرده باشد.

خلافت یا بی‌قاعدگی؟ مسئله این است

در بخش دیگری از گفت‌وگو، درستکار اشاره کرد که رسانه امروز برای جذابیت بیش‌تر گاهی دست به اقداماتی می‌زند که لازم است «در زمان و مکان درست» انجام شود. او گفت: «اگر کار درست در زمان و مکان درست انجام شود، درست است؛ اما همان کار اگر در زمان یا مکان نادرست باشد، می‌شود نادرست».

او با بیان مثال از برنامه «سپنج» توضیح داد که مخاطب امروز چه برنامه من را می‌بیند و هم ممکن است برنامه‌ای مثل «جوکر» را دنبال کند. یعنی سلیقه مخاطب چندلایه و متنوع شده است.

حسرت نسل مجریانی که «نماد» بودند

بازخوانی درستکار از دوران گذشته اجرای تلویزیون، یکی از بخش‌های مهم این گفت‌وگو بود. او در این باره گفت: «در دهه‌های ۵۰، ۶۰ و ۷۰ مجریانی بودند که هر کدام نماد و شخصیت بودند؛ رضا معینی، مرحوم سلامی، استاد عالمی... هرکدام ویژگی خاصی داشتند که باعث می‌شد مخاطب از آن‌ها یاد بگیرد.»

اما نکته مهم‌تر این بود که خودش نیز اعتراف کرد دیگر انگیزه‌ای برای تماشای تلویزیون ندارد و حتی نمی‌تواند سه مجری فعال امروز را نام ببرد؛ این جمله‌ای او شاید خلاصه‌ترین تصویر از وضعیت امروز تلویزیون باشد.

دوگانگی رفتار سازمانی؛ از سوراخ سوزن تا دروازه

درستکار یکی از صریح‌ترین نقدهایش را متوجه عملکرد خود سازمان کرد: «گاهی کسی در رسانه از سوراخ سوزن می‌گذرد و گاهی از در دروازه نه! نمی‌دانم استاندارد کدام است».

این نقد مستقیم به نبود معیار واحد در برخورد با مجریان اشاره داشت؛ جایی که بخشی به‌خاطر حمایت از یک شخصیت حذف می‌شوند و بخشی دیگر با وجود اختلاف‌نظر با همان شخصیت‌ها مصونیت دارند.

رسانه ملی مهم‌تر از نهاد رهبری است

این جمله شاید جنجالی‌ترین بخش گفت‌وگوی او است؛ درستکار تأکید کرد که رادیو و تلویزیون مهم‌ترین نهاد فرهنگی کشور است: «اثرگذاری آن گاهی از خود رهبری هم بالاتر است؛ چون رهبری برای رساندن پیامش به مردم از رسانه کمک می‌گیرد.»

او این جمله را در مقام تحلیل اهمیت نهاد رسانه گفت، نه

بحران ساختاری انتخاب مجری در صداوسیما

سلیقه‌محوری و رابطه‌گرایی

مجریانی که روزگاری «شاخص» بودند حالا جای خود را به چهره‌هایی داده‌اند که برای وایرال شدن، مرزهای حرفه‌ای را کنار می‌زنند. پرونده جدید خبرآنلاین نشان می‌دهد سقوط استانداردهای اجرا در صداوسیما تصادفی نیست؛ نتیجه حذف آموزش، رابطه‌محوری و ورود نسل تازه‌ای است که پیش از یاد گرفتن «اجرا»، دنبال «شهرت فوری» است.

مقایسه ارزشی، و توضیح داد که دقیق‌ترین نظرسنجی‌ها و سیاست‌گذاری‌ها باید در رسانه ملی انجام شود. درستکار در بخشی دیگر گفت: «مشکل این است که ما با هم حرف نمی‌زنیم. مدیر نگوید سه بار جلسه گذاشته‌ایم؛ باید پیوسته جلسه باشد. استادان پیشکسوت، مجریان جوان، مخاطبان، شهرتاسان... همه باید در جلسات باشند.»

او نبود تعامل میان نسل‌های مختلف را عاملی برای بحران کیفیت اجرا می‌داند.

آموزش؛ حلقه مفقوده‌ای که اجرای تلویزیونی را از ریخت انداخت

دومین گفت‌وگوی خبرآنلاین در این حوزه، با نیما کریمی انجام شد. او ریشه اصلی تغییر رفتار و افت کیفیت اجرا در سال‌های اخیر را در «نبود آموزش اصولی» دانست. او توضیح داد که مجری‌های دهه‌های گذشته مسیر ورود مشخصی داشتند؛ دوره می‌دیدند، تمرین می‌کردند و زیر نظر پیشکسوت‌ها شکل می‌گرفتند. اما امروز بسیاری از مجری‌ها بدون گذر از این فیلترها روی آنتن ظاهر شده‌اند؛ نتیجه‌اش اجرای بی‌ثبات، رفتارهای پیش‌بینی‌نشده و شکسته شدن چارچوب‌هایی است که زمانی اساس آنتن بودند.

کریمی تأکید کرد که ماجرا تنها به کم‌تجربگی خلاصه نمی‌شود؛ «(اصل آموزش) از روند انتخاب مجری حذف شده و همین حذف، بنیان اجرا را سست کرده است.

وایرال شدن؛ معیاری تازه که مجری را از حرفه‌اش دور کرد

یکی از مهم‌ترین محورهای این گفت‌وگو، سلطه‌ی فضای مجازی بر رفتار مجریان بود. کریمی معتقد است که «هدف قرار دادن وایرال شدن» نقطه سقوط یک مجری است؛ زیرا وقتی مجری تصمیم می‌گیرد دیده شدن را بر کیفیت ترجیح دهد، عملاً از هویت حرفه‌ای‌اش فاصله گرفته است.

او توضیح داد که برخی مجریان تازه‌وارد برای جلب توجه، به رفتارهای غیرمعمول، ناهماهنگ و حتی ساختگی روی آورده‌اند؛ رفتارهایی که نه‌تنها شأن رسانه را پایین آورده، بلکه چهره مجری را هم از حالت حرفه‌ای خارج کرده است. کریمی هشدار داد که امروز حتی برخی برنامه‌ها پیش از ضبط برای تولید «حرکت وایرالی» برنامه‌ریزی می‌کنند؛ اقدامی که از نظر او نشانه‌ای روشن از عقب‌نشینی تلویزیون از استانداردهای سابق است.

او در این باره گفت: «متأسفانه آفت این روزها این است که بسیاری از مجریان برای اینکه برنامه‌شان و خودشان در فضای مجازی بیشتر دیده شوند، دست به کارهایی به‌اصطلاح وایرالی می‌زنند. این رفتارها شأن رسانه و خود مجری را زیر سؤال می‌برد. در گذشته مجریانی داشتیم که در ذهن مردم می‌ماندند چون در یک زمینه خاص فوق‌العاده بودند، نه به خاطر رفتارهای عجیب یا ساختگی.»

فاصله گرفتن از اصول، نتیجه تغییر سلیقه‌ها و نبود معیار حرفه‌ای

کریمی در بخش دیگری از گفت‌وگو توضیح داد که انتخاب مجری همیشه امری سلیقه‌ای بوده، اما این سلیقه زمانی آسیب‌زا می‌شود که از معیارهای حرفه‌ای تهی شود. او گفت امروز به‌جای مهارت، اخلاق رسانه‌ای، توانایی اجرا و شناخت آنتن، «میزان دیده شدن در فضای مجازی» به معیار انتخاب تبدیل شده است.

به باور او، این تغییر مسیر باعث شده مجری‌هایی بدون بنیان حرفه‌ای به سرعت مشهور شوند و با همان سرعت هم دست به رفتارهایی بزنند که کیفیت اجرا را پایین می‌آورد و سطح توقع مخاطب را تغییر می‌دهد.

راه بازگشت از نگاه کریمی: بازتعریف آموزش و حذف رفتارهای نمایشی

نیما کریمی در پایان گفت‌وگو راحل را بازگشت به اصولی دانست که سال‌ها اجرا را سر پا نگه داشته بود؛ آموزش جدی و اصولی پیش از ورود به آنتن، نظارت حرفه‌ای، و کنار گذاشتن

نشست خانه سینما با محوریت بحران آب، بازداشت بازیگران و استعفای پژمان بازغی برگزار شد
مدرکی وجود ندارد و دادگاهی هم حکمی برای این امر نداده است. وی تأکید کرد: از سایت‌های زرد بگیرید تا دیگر سایت‌ها این موارد هستند، اما غم انگیز ترین موضوع این است که یک خبرنگاری رسمی، به اسم فارس، در یک برنامه پشت صحنه، خبرنگاری در تیزر درباره جشنواره جهانی فجر توضیحاتی ارائه می‌کند و ناگهان می‌گوید، با شهیر کتندگانی صحبت کردم و هر پنج تهیه‌کننده مسئله دعوی تهیه‌کننده و بازیگری را تأیید کردند. اسعدیان گفت: حرف‌های کذب در جامعه مطرح شدند هیچ سند و مدرک و نشانه‌ای نیست که یک بازیگر زن یا یک بازیگر مرد یا بی‌حیثیت می‌کنیم، هیچ سندی وجود ندارد. واقعا با یک حرکت کوچک طی یک هفته حیثیت چند نفر در میان مردم، خانواده‌هایشان از بین رفت. ما به ریاست قوه قضاییه هم همین بحث را داریم که این افراد شناخته شده و هنرمند هستند و تربییون دارند می‌توانند مسائلشان را مطرح کنند اینطور برخورد می‌شود، وای به حال کسانی که تربییونی ندارند. ما بالاخره تربییونی برای حرف زدن داریم. وی عنوان کرد: تشویش اذهان عمومی و فحشا جز این است؟ تمام صحبت‌هایی که در برنامه پشت صحنه گفته می‌شود کذب محض است. تمام این ماجرا که می‌گویند دارک است دروغ محض است و هرکسی توانست با سند و مدرک چنین مسئله‌ای را ثابت کند، قطعا خانه سینما قبل از همه مدخرخواهی می‌کند. تمام ماجرا دروغ محض است. با چه سند و مدرکی آدم مورد اعتماد ما را بی حیثیت و بی اعتبار می‌کنید. مدیرخانه سینما در پیشنهادی بیان کرد: وارد این قضیه زرد و کلیشه‌ای

فرهنگ و هنر

برای مطرح کردن خود می‌دانند.

او معتقد است این مجریان نه دغدغه حرفه‌ای دارند و نه مسئولیتی در برابر رسانه: «حرف‌هایی که می‌زنند فقط برای نشان دادن خودشان است. ارزش تلویزیون برایشان کجاست؟ واقعا فاجعه‌ای در حال رخ دادن است.»

به باور او، این بی‌تعهدی و فردمحوری، همراه با فقدان سیاست‌گذاری حرفه‌ای، تلویزیون را در چرخه‌ای قرار داده که روز به روز بیشتر از استانداردها و شان رسانه فاصله می‌گیرد.

فروپاشی مسیر حرفه‌ای و هجوم مجری‌هایی بدون آموزش

کریمی معتقد است که این روند حرفه‌ای چند سال اخیر پدram کریمی رفتیم. او ریشه بسیاری از رفتارهای حاشیه‌ساز مجریان تازه‌وارد را در حذف فیلترهای سخت و اصولی انتخاب مجری در تلویزیون می‌داند. او با تأیید اینکه هنجارشکنی‌ها و تلاش برای وایرال شدن نشانه تغییر این نظام انتخاب است، توضیح داد که نسل او مسیر دشواری را طی کرده است: آغاز از رادیو، گذر از آزمون‌های سخت، اجراهای کوتاه و تدریجی، و طی‌کردن پله‌پله مسیر تا رسیدن به آنتن اصلی..

تقریباً از بین رفته است. او با احترام نام برد که حتی افرادی با حرفه‌های کاملاً نامرتبط، برای مثال معلم، بدون تحصیل تخصصی وارد جهان مجری‌گری شده‌اند و همین باعث شده سطح اجرا به‌طور چشمگیری پایین بیاید. از نگاه او، همین بی‌تجربگی و ناآمادگی، مجریان تازه‌کار را به سمت «دیده‌شدن به هر قیمت» سوق داده است.

نسل تازه‌وارد؛ عجله برای شهرت، تکیه بر وایرال شدن

کریمی در بخش دیگری از گفت‌وگو اشاره کرد که جذابیت شهرت سریع باعث شده بسیاری از مجریان امروز مسیر طبیعی رشد را کنار بگذارند. او گفت: «یک مجری درست، ده تا پانزده سال زمان می‌خواهد تا دیده شود. اما خیلی‌ها می‌خواهند ظرف دو سال مشهور شوند.»

به باور او، این عجله، مجریان را به اتکا به شبکه‌های اجتماعی، تولید رفتارهای نمایشی، هنجارشکنی و تلاش مداوم برای وایرال شدن کشانده است. او این میل شدید به دیده شدن را نشانه‌ای واضح از طی شدن مسیر اصولی و حرفه‌ای می‌داند؛ مسیری که در گذشته اجازه نمی‌داد فرد بدون تجربه و شناخت رسانه، پشت دوربین قرار بگیرد.

رابطه‌محوری و سلیقه‌گرایی؛ ضربه نهایی به جایگاه مجری‌گری
پدram کریمی در ادامه به مسئله سلیقه‌گرایی در انتخاب مجری‌ها پرداخت و آن را دلیل روشن سقوط استانداردها دانست. او تأکید کرد که نبود ضابطه و فقدان یک نظام انتخاب حرفه‌ای باعث شده بسیاری از مجریان نه بر اساس توان و مهارت، بلکه از مسیر رایج وارد تلویزیون شوند.

او به نقطه حساسی اشاره کرده: «(نسل طلایی اجرا که اغلب از رادیو به تلویزیون آمدند، امروز به دلیل پایین آمدن سطح اجرا، علاقه‌ای به رادیو و بازگشت به قاب تلویزیون ندارند.»

این جمله او نشان می‌داد که سطح اجرا نه‌تنها برای مخاطب، بلکه برای پیشکسوتان نیز غیرقابل پذیرش شده است.

مرجعیت تلویزیون از بین رفته؛ مجری معتبر از بین رفته است

کریمی برخلاف برخی نگاه‌های انتقادی، معتقد نیست که تلویزیون مرجعیت خود را از دست داده است. او توضیح داد که با وجود گسترش شبکه‌های اجتماعی، مردم هنوز برای شنیدن خبر موق به رادیو و بازگشت به قاب تلوعه می‌ندارد.»

اما حلقه مفقوده مهم، «(مجری معتبر) است.

او گفت که مجری نقش مهمی در انتقال اعتبار رسانه دارد و مردم زمانی حرف یک چهره را باور می‌کنند که خود آن شخص را معتبر، آشنا و قابل اعتماد بدانند. از نگاه او، امروز این حلقه انتقال‌دهنده اعتماد از بین رفته و همین باعث شده مردم تصور کنند مرجعیت تلویزیون به‌طور کلی سقوط کرده است.

بازگشت به اصول گذشته؛ راه نجات تلویزیون

کریمی نسخه خروج تلویزیون از وضعیت موجود را بازگشت به همان اصول فراموش‌شده می‌داند: بازگشت مجری‌ها و گویندگان باسابقه، احیای سیستم آموزشی سخت‌گیرانه، الزام مجریان تازه‌کار به گذراندن مراحل و آزمون‌های حرفه‌ای و منع ورود افراد بی‌تجربه به این امر زنده.

او هشدار داد که اجراهای بی‌مقدمه و بدون آماده‌سازی، باعث بروز اشتباهات پدبھی و لطمه‌های سنگین به اعتبار رسانه می‌شود. از نگاه او، تنها زمانی سطح اجرا در تلویزیون احیا خواهد شد که نسل تازه‌وارد همان مسیر اصولی گذشته را با نظم، آزمون و تحصیلات مرتبط طی کند.

هرمز شجاعی‌مهر و پدram کریمی، تصویری روشن و هم‌زمان نگران‌کننده از وضعیت اجرای تلویزیون به دست می‌دهد:

هنجارها و ارزش‌های رسانه‌ای تغییر کرده‌اند، آموزش و مسیر حرفه‌ای تقریباً حذف شده است، انتخاب‌های سلیقه‌ای و رابطه‌محور جایگزین معیارهای تخصصی شده‌اند، وایرال شدن به اولویت اصلی بخشی از مجریان تبدیل شده و شخصیت حرفه‌ای مجری و شأن آنتن کمرنگ شده است.

با این حال هر چهار نفر یک نقطه مشترک دارند: بازگشت به اصول گذشته هنوز تنها راه نجات است.

آموزش سخت‌گیرانه، بازگشت پیشکسوتان، تعریف معیارهای حرفه‌ای و جلوگیری از ورودهای بی‌پشتوانه می‌تواند مسیر را به نقطه‌ای برساند که تلویزیون دوباره مجریانی «قابل اعتماد»، «صاحب‌شخصیت» و «نماینده رسانه» روی آنتن داشته باشد، نه مجری‌هایی که شهرت و دیده‌شدن را بر همه چیز مقدم می‌دانند.

نشویم و وارد لیست اسامی آن افراد بازداشت شده نشویم. اینکه پارسا پیروزفر بیمارستان رفته یا نرفته است چه اهمیتی دارد؟ اصل داستان مهم است. من می‌گویم اینکه ده یا بیست نفر بودند چه اهمیتی دارد؟ ما باید با نفس قضیه پیش برویم و مدت‌هاست که واحد مهمانی مختلط پاس شده است. وی درپایان سخنانش درباره استعفای پژمان بازغی گفت: این موضوع را باید از انجمن صنفی بازیگران پیگیری کنید و فکر می‌کنم آقای پژمان بازغی استعفای خود را پس گرفتند.